

просили неговото ходатайство за да имъ са позволи, както и на всичкитѣ други чуждостранци, да отиватъ въ Руссия, да са преселяватъ, да отварятъ търговски кантори и да иматъ земане даване съ Руския народъ; тѣ забравили да покажатъ, какви преимущества ще иматъ въ тозъ случай русскитѣ търговци въ отправленіе мѣстни произведения по чуждитѣ страни. Освѣнъ туй, за да успѣятъ въ просбата си; тѣ са обѣщали да поднасятъ на господаря, въ полза на правителството, едно извѣстно количество пари.

Бургомистра Витсенъ приелъ молбата на евреитѣ и обѣщалъ имъ са, при първъ сгоденъ случай, да извѣсти на царя предложението имъ. Тозъ честний мжжъ, на когото царя нищо неотричалъ, стоялъ на думата си и при първия обстоятелственъ случай извѣстилъ на царя предложението и просбата на евреитѣ. Царя съ внимание го слушалъ и послѣ съ усмивка отговорилъ: „Друже мой Витсенъ! Ти познавашъ евреитѣ, освѣнъ туй, ти не си да незнаешъ и мислитѣ и предубѣжденията на моя народъ; азъ добръ познавамъ и еднитѣ и другитѣ. Не е време още да са позволи на евреитѣ да живѣятъ въ мойто господарство. Кажи имъ отъ моя страна, че имъ благодарѣ за предложението и жалъ ми е задѣто тѣ изявяватъ желаніе да са преселятъ и въ Руссия; ибо, ако и да са почитатъ за весма искусни да лъжатъ цѣлия свѣтъ, при всичко туй обаче, мисля, че отъ мойтѣ подданици не ще са ползуватъ много.“

* * *

За евреитѣ Петъръ говорилъ: „Азъ предпочитамъ да видя въ държавата си мохаметанци и язиници, нежели евреи. Тя са лъжци и крадци. Азъ изкоренявамъ, а неразпространявамъ злото. Не ще имъ дамъ въ Руссия нито жилища, нито търговия,